

رازی و خوانندگان

مقدمه :

در ارتباط با مطالب «گفت و شنود در داروخانه» از همکار محترم آقای دکتر کریم فتح اردوبادی نامه‌ای داشتیم که در اختیار هیئت علمی نشریه قرار دادیم و این عزیزان نیز برای آگاهی از چندوچون مسأله جوابیه‌ای را تنظیم کردند که هر دو نامه را با هم مرور می‌کنیم. ضمناً نامه دیگری نیز از یکی از همکاران داروساز فارغ‌التحصیل خارج از کشور داشتیم که برای آگاهی مخاطبین خویش از درددل این همکار عزیز، نامه ایشان را نیز در انتها درج می‌نمائیم.

سر دبیر

جناب آقای دکتر محمد صدر

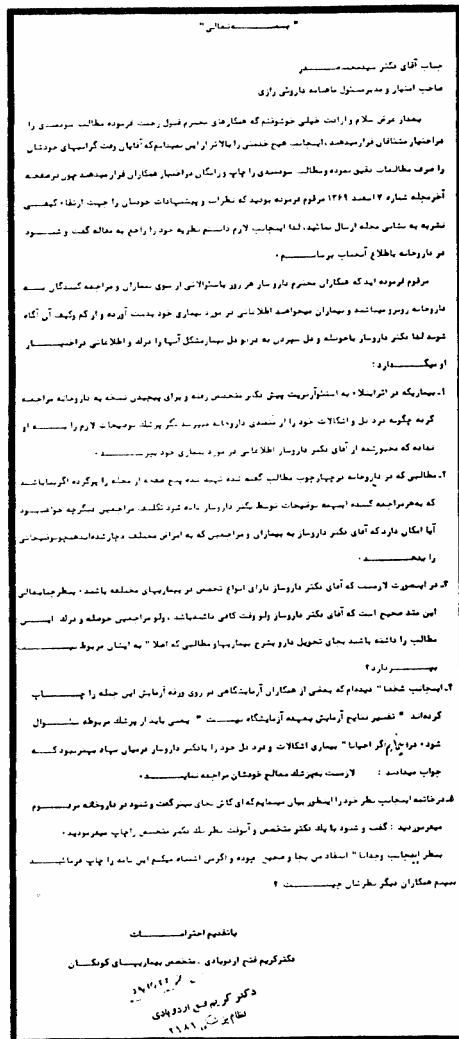
صاحب امتیاز و مدیر مسئول ماهنامه دارویی رازی
بعد از عرض سلام و ارادت خیلی خوشوقتم
که همکارهای محترم قبول زحمت فرموده
مطالب سودمند را در اختیار مشتاقان قرار

می‌دهند. اینجانب هیچ خدمتی را بالاتر از این نمی‌دانم که آقایان وقت گرانبهای خویش را صرف مطالعات دقیق نموده و مطالب سودمندی را چاپ و رایگان در اختیار همکاران قرار می‌دهند. چون در صفحه آخر مجله شماره ۷ اسفند ۱۳۶۹ مرقوم فرموده بودید که نظرات و پیشنهادات خودتان را جهت ارتقاء کیفی نشریه به نشانی مجله ارسال نمائید، لذا اینجانب لازم دانستم نظریه خود را راجع به مقاله گفت و شنود در داروخانه به اطلاع آنجناب برسانم.

مرقوم فرموده‌اید که همکاران داروساز هر روز با سئوالاتی از سوی بیماران و مراجعه کنندگان به داروخانه روبرو می‌باشند و بیماران می‌خواهند اطلاعاتی در مورد بیماری خود بدست آورده و از کم و کیف آن آگاه شوند لذا دکتر داروساز با حوصله و دل سپردن به درددل بیمار مشکل آنها را درک و اطلاعاتی در اختیار او می‌گذارد :

۱- بیماری که در اثر ابتلا به استئوآرتریت

پیش دکتر متخصص رفته و برای پیچیدن نسخه به داروخانه مراجعه کرده چگونه درد دل و اشکالات خود را از مسئول داروخانه می پرسد

مگر پزشک توضیحات لازم را به او نداده که مجبور شده از آقای دکتر داروساز اطلاعاتی در مورد بیماری خود بپرسد.

۲- مطالبی که در داروخانه در چارچوب

مطالب گفته شده تهیه شده پنج صفحه از مجله را پر کرده اگر بنا باشد که به هر مراجعه کننده این همه توضیحات توسط دکتر داروساز داده شود تکلیف مراجعین دیگر چه خواهد بود آیا امکان دارد که آقای دکتر داروساز به بیماران و مراجعین که به امراض مختلف دچار شده اند همچو توضیحاتی را بدهد.

۳- در این صورت لازمست که آقای

دکتر داروساز دارای انواع تخصص در بیماریهای مختلفه باشند. بنظر جنابعالی این متد صحیح است که آقای دکتر داروساز ولو وقت کافی داشته باشد، ولو مراجعین حوصله و درک این مطالب را داشته باشند بجای تحویل دارو بشرح بیماریها و مطالبی که اصلاً به ایشان مربوط نیست بپردازد؟

۴- اینجانب شخصاً دیده ام که بعضی از

همکاران آزمایشگاهی در روی ورقه آزمایش این جمله را چاپ کرده اند «تفسیر نتایج آزمایش بعهده آزمایشگاه نیست» یعنی باید از پزشک مربوطه سؤال شود. در اینجا هم اگر احیاناً بیماری اشکالات و درد دل خود را با دکتر داروساز در میان نهاد بهتر نبود که جواب می دادند: لازمست به پزشک معالج خودشان مراجعه نمایند.

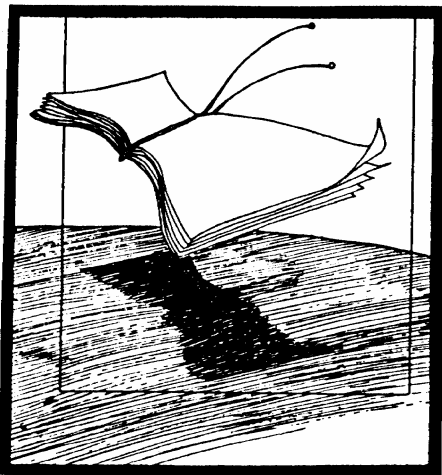
۵- در خاتمه اینجانب نظر خود را اینطور

بیان می نمایم که ای کاش بجای تیتیر گفت و شنود در داروخانه مرقوم می فرمودید: گفت و شنود با یک دکتر متخصص و آنوقت نظریک دکتر متخصص را چاپ می فرمودید.

به نظر اینجانب وجداناً انتقاد من بجا و

است؟! و هر چه همکاران پزشك گفته و نوشتند
حق مطلب ادا شده است؟

۲- در هیچ جای مطلب «گفت و شنود...»
ادعای تخصص نشده، بلکه تلاش شده که يك
مشكل، تخصصی به زبان بسیار ساده به بیمار عامی

و گاه کم سواد تفهیم گردد. آیا اگر داروسازی
چنین کرد وارد دوا بر تخصصی «ورود
ممنوع!!» گردیده؟ یا اینکه بخشی از وظیفه
اطلاع رسانی و انتقال آگاهی به بیمار را انجام
داده؟

۳- گروهی از داروسازان اعتقاد دارند که
وظیفه واقعی آنها صرفاً تحویل دارو به بیمار
نیست. آنها موظفند از بیمار سئوالاتی بپرسند،
آن پاسخها را با داروهای تجویز شده در نسخه
محلک بزنند، تداخلهای احتمالی داروها را با هم،
با غذاهای مختلف، با سن و سال بیمار و... را در
نظر بگیرند و در موارد مبهم طی تماس تلفنی با
پزشك به رفع ابهام اقدام کنند و نهایتاً کار
پزشك را تکمیل نمایند. این اعتقاد، يك روش

صحیح بوده و اگر من اشتباه می کنم این نامه را
چاپ فرمائید ببینیم همکاران دیگر نظرشان
چیست؟

با تقدیم احترامات
دکتر کریم فتح اردوبادی - متخصص بیماریهای
کودکان

برادر دکتر فریدون سیامک نژاد

سر دبیر نشریه رازی

همکار ارجمند آقای دکتر کریم
فتح اردوبادی متخصص بیماریهای کودکان طی
نامه ای که کلیشه آنرا ملاحظه می فرمائید در
مورد یکی از مقالات نشریه تحت عنوان «گفت
و شنود در داروخانه» نقطه نظراتی را مطرح
فرموده اند که توضیحاتی طلب می نماید.
توضیحات زیر را با هم مرور می کنیم:

۱- بیماری مبتلا به استئو آرتريت بعد از
معاینه توسط پزشك متخصص و در حین پیچیده
شدن نسخه از متصدی داروخانه سئوالاتی را
می پرسد. ایشان مرقوم داشته اند که مگر پزشك
توضیحات لازم را به بیمار نداده؟ به تصور ما و
دیگر داروسازانی که خود را مشاور طبیب و
حلقه اتصال بیمار - طبیب می دانند، در اکثر
موارد چنین نیست. باین معنی که همکاران
طبیب بدلیل کثرت بیماران، کمتر حوصله
پرداختن به توصیف بیماری برای بیماران را
دارند، و تازه علیرغم چنان توضیحی اگر
بیماری از دکتر داروسازی سئوالی کرد باید او
را حواله به پزشك داد؟ یعنی به رغم این همکار
بزرگوار وظیفه دکتر داروساز فقط نسخه پیچی

پذیرفته شده بین‌المللی است. جنابعالی به ضرورت تخصص‌تان بهتر می‌دانید که هر ساله در امریکا کتاب معتبری چاپ می‌شود با نام اختصاری USP-DI که برگرفته از این عبارت است United States Pharmacope Dispensing Information که در یکی از چندین جلد این کتاب با حجمی حدود ۱۴۰۰ صفحه اطلاعاتی را که داروساز بایستی به بیمار انتقال دهد با جزئیات کامل درج گردیده است. چارچوب مطالب عرضه شده در «گفت‌وشنود...» از کتابی مشابه که در کانادا به این منظور تدوین گردیده انتخاب شده است. آگاهی از چنان اطلاعاتی حق بیمار است. اگر اینکار توسط همکاران محترم پزشک به نحو مناسب انجام گیرد طبیعتاً برای بیمار جای سوالی باقی نمی‌ماند تا داروساز در مقام توضیح آن برآید. اما بهر دلیل اگر بیمار سوالی کرد گمان نمی‌رود که ادای توضیحاتی به زبان ساده دخالت در امری تخصصی به شمار آید.

۴- از این چند صفحه «گفت‌وشنود...» و چند صفحه دیگر که چشم‌پوشی کنیم، بقیه مطالب تخصصی است. در هیأت تحریریه و نیز بصورت مشاوره، همکاران محترم پزشک با «رازی» همکاری می‌کنند. ما با روی باز و اشتیاق کامل چشم‌براه مطالب علمی یا اجتماعی آنها هستیم و بخصوص از جناب دکتر اردوبادی انتظار داریم که با ارسال مقاله یا مقالاتی به ما یاری برسانند. نامه‌ایشان نشان می‌دهد که «رازی» با چه خوانندگان نکته‌سنجی روبرو است. ما با چاپ نامه ایشان از

همه همکاران خودمان اعم از پزشک یا داروساز می‌خواهیم که در این مورد و نیز موارد مشابه که به نقد «رازی» می‌انجامد اظهار نظر فرموده ما را هدایت فرمایند.

با سپاس از تمامی همکاران: نشریه رازی

مسئولین محترم ماهنامه داروئی رازی
سلام‌علیکم:

یکی از خوانندگان داروساز مجله شما می‌باشم و دوست دارم مطلبی را در مورد داروسازان فارغ‌التحصیل از خارج کشور را برایتان یگویم و امیدوارم که آن را چاپ کنید تا شاید شما هم از طریق چاپ این مقاله کمک بزرگی به ما داروسازان خارج از کشور بکنید. من فارغ‌التحصیل از ایتالیا هستم حدود دو سال و اندی مشغول طرح می‌باشم مدرک ما را لیسانس ارزشیابی کردند و به ما شماره نظام پزشکی نمی‌دهند و به این جهت از مزایایی چون داشتن مجلات علمی، شرکت در کنگره‌ها و غیره محروم می‌باشیم. آیا بنظر شما درست است با ما که این همه ذلت کشیدیم و عمری را در روی کتابها دور از وطن سرکردیم اینجور رفتار شود.

ضمناً مزایای یک دکتر را هم نداریم، حقوق و همچنین مزایای داروخانه زدن را از ما گرفته‌اند. خواهش می‌کنم این نامه را چاپ کنید. ضمناً ما یلم از مجله ماهنامه داروئی رازی استفاده کنیم و اگر امکان دارد برایم بفرستید.

با احترام

صدرانی